

Přihláška
k výběrovému řízení
na pozici ředitel/ředitelka
Divadla pod Palmovkou

Mgr.
Janeta
Benešová

Východzí stav

Stav v Divadle pod Palmovkou plně reflektuje situaci v naší společnosti. Nemůže tomu být ani jinak. Společnost změnit nemohu. Snaha se posunout ve všem, co člověk dělá, by mělo být vizí toho, kdo se zajímá o nějaký post. Budu se o to snažit.

Nový ředitel?

Změna ve vedení a nástup nového ředitele do funkce je právě tím okamžikem, který by bylo dobré využít k vyslechnutí všech zúčastněných stran. Zmapovat jejich přání, připomínky, názory a zkonfrontovat je s ideou, se kterou přichází nový ředitel. Nelze prosazovat nové myšlenky bez respektování názoru celého organismu, který doposud žil. A právě ti, kteří momentálně v divadle pracují, znají tuto instituci mnohem lépe než ten, kdo přichází jako nový. Proto komunikace s těmito lidmi v okamžiku změny je tak důležitá. Učinit změnu? Zvolit jiný směr? Jistě, pokud ten nový směr někam vede. Funguje-li něco, musí to být zachováno, jsou-li někde léta přehlížena bolestivá místa, s novým začátkem je šance je uzdravit. Možná organismus divadla touží žít jinak a ubírat se jinou cestou. Proč ne? Opouštět to, co je kvalitní a má své diváky? Proč ano?

Lidé jsou přece klíč k úspěchu. Mohou chybět peníze (ty ostatně chybí vždy a všude), může chybět technické vybavení, vše lze ale překonat, máte-li k dispozici milé, vstřícné a zkušené členy týmu, kteří vědí, co se od nich očekává a mohou uplatňovat své nejlepší profesní zkušenosti. Odrazovým můstkem by měly být potřeby právě těchto lidí. Takový stav by byl sice ideální, ale je nereálný. Každý si přece neseme životem své břímě a navzdory tomu, že někomu třeba umírá pes, jiný zaplatil pokutu, někdo řeší rodinné starosti a všichni občas trpíme nějakou bolestí. Nic z toho návštěvník divadla nesmí pocítit. Zážitek, pro který divák přišel, začíná již u paní pokladní, pokračuje při komunikaci v šatně, uvedením paní inspektorky hlediště a končí divadelní inscenací. To vše dohromady musí vytvářet jeden bezchybný zážitek. Naše pohoda bude snadněji přenosná na diváky. A na oplátku, bude-li spokojen divák, budou spokojeni herci, provozní zaměstnanci, zřizovatel, veřejnost i investoři. Neb nic se nešíří tak rychle jako špatná pověst. Divadlo pod Palmovkou je divadlo s dobrou pověstí a toto poselství je třeba nést dál.

V životě
můžete
dosáhnout
čehokoliv,
máte – li
odvahu
o tom snít,
inteligenci
vytvořit
realistický
plán
a vůli
dotáhnout
ten plán do
konce

Návštěva divadelního představení je pro velké množství obyvatel synonymem k vymanění se z životního koloběhu. Zaměstnání, stresující povinnosti, zrychlující se tempo doby, které stále ubírá prostor pro umění a kulturu. Skupina lidí, u kterých má divadlo své pevné místo v žebříčku hodnot a je vnímáno jako nedílná součást života, je menší v porovnání s tou, která do divadla nechodí nikdy. Finanční zatíženost rodin, orientace na sportovní sféru zájmů, pracovní časová náročnost, to vše jsou důvody, proč do divadla nejít. Kudy z nastavených rituálů? Jak změnit rozvržení volnočasových aktivit a kde populaci, která vezme divadlo za své, vzít? Vychovat ji. Tak jako se dítě učí zdravít, student učit, stejně se člověk musí naučit i divadlu. A samozřejmě jako každé učení je těžké, i toto učení vyžaduje kus sebezapření, pevné vůle a vzor. To je mým cílem, to je mým snem. Pokud rodina nedává tento vzor, nevede své děti k návštěvě divadel, je třeba, aby tuto roli zastoupila škola. A zde bych chtěla vytvořit fungující komunitu VIP pedagogů, kteří vzor pro své žáky představují a v hodinách českého jazyka v nich lásku k divadlu probouzejí či podporují. Ovšem i samotný pedagog musí vědět, že je ze strany divadla uznáván a oceňován. Budování silné sítě spolupracujících pedagogů, kterým se povede vytáhnout mladou generaci od notebooků a ukázat jim, že mohou strávit svůj volný čas hodnotněji, kupříkladu návštěvou divadla, výchovu mladého diváka považuji za stěžejní otázku v problematice divadelní návštěvnosti vůbec. Pedagog českého jazyka s divadelním rozhledem, schopný namotivovat své žáky k návštěvě divadla by měl patřit k nejhýčkanějším návštěvníkům, neboť právě on, pokud tuto úlohu neplní rodina, je vychovatelem nové divácké generace.

Ať vývoj povede k jakýmkoli scénářům, navzdory pohodlí, navzdory finančním krizím, navzdory lákavým televizním seriálům, znovu zvítězí příběh s lidským rozměrem. Ať z první řady nebo čtrnácté, pořád je tu na rozdíl od televizní či počítačové obrazovky možnost dotyku. Společný prožitek a sdílený okamžik nad stejným tématem. To jsou okamžiky nepřenosné do našich pracoven či obývacích pokojů.

A právě pro tento fenomén divadlo žije. Bylo tu s námi a bude dál, pokud nevyhasne touha člověka po člověku, po sdílené radosti, po společném zážitku. A na tom je třeba stavět. Zde vyrůstá ten prostor pro diskusi mezi profesorem a žákem, mezi tím, kdo v divadle včera byl a kdo ne. Máme na čem stavět, máme společné téma a chceme zažít další příběh? Odpověď by měla znít ano. Vychovat diváka, naplnit sál novým publikem, které zajistí návštěvnost v budoucnu.

*Můžete vydělat
peníze nebo se
můžete
vymlouvat.*

*Nedostatek
peněz není
překážka,*

*překážkou je
nedostatek
nápadů.*

Racionalizace

Ta rozpolcenost pocitů, kdy divák nechce, aby si ho herec vybral coby svého „spoluhráče“, a přece celou dobu po ničem jiném netouží. Být součástí příběhu, být jedním z nich, či alespoň na chvíli, aby herec sestoupil z jeviště a všiml si toho, že právě on sedí v hledišti. Že právě on opustil teplo domova, krajinu svého pohodlí, vypnul počítač a to vše vyměnil za prchavou minutu příběhu, za rozháraný svět divadelní, za neopakovatelný prožitek. To stále ještě stojí za to. Zde jsou ty zážitky, které nejde zažít jinde a jinak, zážitky, které jsou do jakékoli jiné sféry nepřenositelné - a ty je potřeba prohlubovat a hýčkat a množit ...

Stav společnosti nás nutí k neustálým škrtkům. Kultura je místem snižování rozpočtů či alespoň jeho nenavyšování. V této oblasti bych se chtěla zaměřit na kulturní mecenášství a posilování emotivních pozic dárců sponzorských darů směrem k divadlu. Kde je vůle, je i cesta. Peníze nesmí být důvodem k neuskutečnění záměrů. Naopak víra ve smysl projektu je hnací silou pro finanční zabezpečení. Neodmyslitelnou součástí úspěchu realizovat záměry je vlastní zainteresovanost, vlastní zapálenost a schopnost strhnout ostatní ke spolupráci. Myslím, že umím přinášet nápady, zafinancovat je a zrealizovat.

Vždy je co zlepšovat, inovovat a zkvalitňovat. Vztahy, interiér, propagaci, komunikaci, služby divákům, dramaturgický plán, technické zázemí, spolupráci s dalšími divadly, hostujícími režiséry, první uvedení v ČR aj. Na druhou stranu pojem racionalizace navozuje myšlenku, že doposud byl provoz řízen nerozumně, což nepředpokládám.

Divák – nás
zákazník, nás
pro

Kreativita,
aktivity, záměry,
...

Kdo je dnes návštěvníkem Divadla pod Palmovkou? Jsou to ti diváci, kteří pamatují zlatý věk 90. let. Tito však pomalu stárnou a je třeba myslet na výchovu nové divácké generace. Tak jako každý vzorek společnosti i návštěvníci Divadla pod Palmovkou jsou vzorkem celku. Jedná se o společenství lidí, kteří divadlo navštěvují, a i tato skupina se dělí na proud střední, proud vydělující se směrem nahoru k inscenacím hlubším, závažnějším a náročnějším a proud vydělující se směrem dolů k inscenacím jednodušším či komerčnějším. Ti všichni jsou diváci divadla, se kterými je nutno pracovat. Proč je to nutné? Protože jiné nemáme. A než vychováme další diváckou generaci, je na dramaturgii divadla se stávajícím vzorkem diváků pracovat. Formovat je, tvarovat, divácky posouvat. Divadlo by mělo mít stále na paměti, jaké publikum v sále sedí, a ne hazardovat s jeho důvěrou, financemi a odhodláním, které se pak špatně získávají zpět.

Divadlo:

- ❖ spolupracuje s oblastními divadly a buduje si pevné místo v srdcích pražských diváků i diváků na oblastech při výjezdových představeních
- ❖ dává prostor malým scénám
- ❖ zachovává tradici mimopražských premiér
- ❖ aktivně reaguje na významná jubilea, reflektuje úmrtí významných osob a připravuje pořady pro veřejnost k těmto výročím
- ❖ pořádá večery komorního čtení a přednesu
- ❖ nabízí odpolední představení s posunutým časem začátku pro seniory, ale i starší žáky
- ❖ snaží se bonusy a výhodami rozšiřovat síť předplatitelů
- ❖ nabízí místo pro realizaci výstav umělcům
- ❖ nabízí představení s anglickými titulky
- ❖ uveřejňuje webové informace o programu a repertoáru v anglické verzi
- ❖ aktuálně doplňuje web a komunikuje se svými diváky – tazateli
- ❖ klade důraz na aktivizaci vztahů s dospívající generací, podporuje mezigenerační dialog
- ❖ intervenuje veřejný prostor a narušuje každodennost
- ❖ pořádá pro studenty večery s významnými osobnostmi divadelního života - režiséry, herci, ...
- ❖ spolupracuje s řediteli škol a především s vyučujícími, kteří chtějí být skutečnými pedagogy, a to na základních i středních školách
- ❖ vytváří pracovní listy k divadelním inscenacím, majícím vazbu ke školnímu vzdělávacímu programu, a snaží se tak prohloubit dopad návštěvy divadelního představení na vědomí studentů
- ❖ zajišťuje bezbariérový přístup osobám s postižením a poskytuje jim personální asistenci, pokud si to budou přát

Návrh

dramaturgického

plánu pro

následující

období let

2014 – 2016

(realizace inscenací českých autorů)

Karel Čapek: Věc Makropulos – režie: J. A. Pitínský

Karel Čapek: Bílá nemoc – režie: Martin Huba

Karel Čapek: Matka – režie: Petr Kracik

Jakub Jan Ryba: Česká mše vánoční – režie: Jan Vondráček

Václav Havel

Voskovec a Werich: Těžká Barbora – režie: Petr Svojtka

Voskovec a Werich: Osel a stín – režie: Miroslav Hanuš

Voskovec a Werich: Kat a blázen – režie: Jan Vondráček

Julius Zeyer: Radúz a Mahulena – režie: Pavel Khek

Petr Mikeska: Čtyři roční období – režie: Petr Mikeska

(realizace v současnosti nejhodnocnějších mladých autorů....)

Martin Mc Donagh: Mrzák inishmaanský – režie: Ondřej Sokol

Martin Mc Donagh: Smrtky z Inisheeru – režie: Petr Svojtka

Martin Mc Donagh: Ztratit ruku ve Spokane – režie: Daniel Hrbek

(světoví autoři)

J. B. Molière: Lakomec – režie: Miro Krobot

Antoine de Saint-Exupéry: Malý princ – režie: Petr Svojtka

Jurij Michajlovič Lermontov: Maškaráda – režie: Pavel Khek

Henrik Ibsen: Domeček pro panenky – režie: J. A. Pitínský

(klasičtí autoři)

Jean- Claude Carrière: Ptačí sněm – Jan Vondráček

Aristofanés: Žáby – režie: Miro Krobot

Sofoklés: Antigona – režie: Lucie Bělohradská

Titus Maccius Plautus: Chlubivý voják – režie: Antonín Procházka

Lucius Annaeus Seneca: Šílený Herkules: Petr Kracik

Decimus Iunius Iuvenalis: Satiry – režie: Petr Svojtka

Gaius Petronius Arbiter: Neronův dvořan – režie: Lucie Bělohradská

Carlo Goldoni: Poprask na laguně – režie: Jan Vondráček

Investiční činnost

Budova Divadla pod Palmovkou po povodních v roce 2002 prošla celkovou rekonstrukcí a modernizací. Nepředpokládám tedy, že by v nejbližších letech bylo zapotřebí zásadněji investovat do její modernizace. Drobné opravy, které přicházejí s běžným provozem, budu řešit operativně, vždy k maximální spokojenosti návštěvníků divadla i zaměstnanců. Budu se snažit postupně vyslyšet požadavky a přání provozních zaměstnanců, které se budou vztahovat k podmínkám zlepšení jejich práce.

Spolupráce
s institucemi,

lidmi.

- ❖ MgA. Jiří Trnka – ředitel, Městské divadlo Děčín
- ❖ Dr. Jiří Podstata – ředitel, Moravské divadlo Olomouc
- ❖ Petr Kracik – ředitel, Divadlo pod Palmovkou
- ❖ Jan Lorman – ředitel, Divadlo U Valšů
- ❖ Josef Suk – reportér, Český rozhlas Sever
- ❖ Josef Sulovský – reportér, Český rozhlas Olomouc
- ❖ Vladimír Tišnovský – Centrum dabingu
- ❖ Renáta Sýkorová, Jiří Pritz, Kamila Očenášková, Jiří Novotný, Kateřina Hálová, Renata Vávrová – předprodej vstupenek
- ❖ Jan Potměšil, Petr Kubes, Radek Valenta, Igor Bareš, Petr Mikeska, Veronika Riedlbauchová, Robert Fuchs, Ivo Theimer, Otto Rošetzký, Vendula Fialová, Veronika Janků, Evellyn Pacoláková, Tomáš Novotný, Gabriela Vránová, Dagmar Havlová, Jaromír Hanzlík, Ondřej Kepka, Ilja Racek, Otakar Brousek, Antonie Hegerlíková, Daniela Kolářová, Petr Kostka, Jaroslav Kepka, Jaroslav Satoranský, Petr Rychlý, Tomáš Töpfer, Ladislav Frej, Lucie Juříčková – malé společné projekty
- ❖ Daniela Hrnčířová – Nadace Život umělce
- ❖ Jiří Hromada – Herecká asociace
- ❖ Petr Schier, Josef Meszaros – I. kulturní portál Scena.cz
- ❖ Jiří Novotný – Městské divadlo Mladá Boleslav
- ❖ Zuzana Skulová – Divadlo Bolka Polívky
- ❖ Jiří Mastík – Český rozhlas Olomouc
- ❖ Ludmila Panenková – periodikum Princip Děčín
- ❖ Martin Nevyjel – Olomoucký deník
- ❖ Robert Ptáček – střih, dabing
- ❖ Richard Pogoda – profesionální hudebník
- ❖ Zdeněk Manina - akademický sochař
- ❖ Jan Kužel, Ondřej Kužel, Martin Kučera – umělecký dřevořezbář
- ❖ Romuald Štěpán Rob – dominikánský farář
- ❖ Mgr. Albert Kubišta – předseda, Místopisná komise, Magistrát hl. m. Prahy
- ❖ Ing. Milan Richter – starosta, MČ Praha 10
- ❖ Ing. Vladislava Hujová – starostka, MČ Praha 3
- ❖ Mgr. Jiří Matušek – bývalý místostarosta, MČ Praha 3
- ❖ PhDr. Matěj Stropnický – místostarosta, MČ Praha 3
- ❖ Mgr. Hana Cermonová – náměstek primátora, statutární město Děčín
- ❖ PhDr. Jan Holpuch – náměstek primátora, statutární město Olomouc
- ❖ Mgr. Vladimír Puhač – vedoucí, Oddělení vnějších vztahů města Olomouce
- ❖ Ing. Jiří Juřena - vedoucí, Ekonomické oddělení Olomouckého kraje
- ❖ Ing. Vladimír Kopačka, MBA – jednatel, MEYRA ČR s.r.o.
- ❖ Valdemar Grešík – zastupitel, město Děčín
- ❖ Jan Fojtík – jednatel, Auto Jarov
- ❖ Václav Břenda – jednatel, řetězec Břenda
- ❖ MUDr. Pavel Smažík – jednatel, Dentamed s.r.o.
- ❖ Robert Paška – ředitel, Česká pojišťovna
- ❖ Dr. Zdeněk Horák – ředitel, Lesy České republiky ředitelství Šumperk
- ❖ RNDr. Eva Chundelová – zástupkyně ředitele, SZŠ, Ruská, Praha 10
- ❖ Mgr. Václav Lešanovský – ředitel, Gymnázium Děčín
- ❖ Mgr. Lenka Holubcová – pedagog, Gymnázium Děčín
- ❖ Ing. Vilém Zeiner – ředitel, Střední průmyslová škola Lipník nad Bečvou
- ❖ Mgr. Martin Hauptmann – ředitel, ZUŠ Učňovská 1, Praha 9

Dramaturg

Je hlavním tvůrcem dramatu, který se děje na scéně. Jeho úkolem je vytvořit příběh, který bude zajímavý a poutavý pro diváky. Pracuje s textem, scénáři a s režisérem.

Pracuje s textem a jejich použitím s autory, spolupracuje při tvorbě jejich scénářů.

Také spolupracuje s režisérem, snaží se dbát na zajištění umělecké úrovně. V případě

divadelního dramaturga má silný vliv na celkové umělecké zaměření

divadla. Povolání je vykonáváno v prostředí divadla a je třeba počítat s prací mimo běžnou pracovní dobu.

Předpokladem pro úspěšný výkon povolání je vysokoškolské umělecké vzdělání.

Zkrátka osobnost, která udává směr a dává snům reálný rozměr.

Cíle v divadle

Závěrem si dovoluji shrnout své hlavní cíle koncepce:

- ❖ zaměření se na výchovu mladého a nového diváka
- ❖ zvýšení návštěvnosti a eliminace nevyprodaných představení
- ❖ tvorba benefitů pro stálé návštěvníky, předplatitele, pedagogy
- ❖ zaměření se na psychickou pohodu a psychické zdraví herců
- ❖ tvorba nadačního fondu pro zajištění starých a nemocných herců
- ❖ spolupráce s významnými partnery a tvorba mecenášských zdrojů
- ❖ čitelný a žánrově jasný rukopis
- ❖ intervence do veřejného prostoru skrze jasné výstupy – kvalitní inscenace

Cíle osobní

Mými ambicemi není vystupovat na jevišti ani režirovat. To neumím.

Jsem zvyklá velké věci vymyslet, získat tým pro spolupráci, finančně věc podložit, organizátorsky zajistit, dotáhnout projekt do konce a zůstat v zákulisí.

Považuji se za šťastného člověka, protože si většinou své sny plním.

Praha 13. 2. 2013
Mgr. Janeta Benešová

„Zbabelost je, když víš, že máš něco udělat, a neuděláš to.“